Kamenjanje prešuštnice Jn 8, 3-11

197. Prešuštnica

1 Toda medtem, ko so tako tuhtali, so njihovi biriči, ki so jih razposlali, pripeljali k njim prešuštnico, ki so jo zalotili pri dejanju, in bi jo zdaj po Mojzesovi postavi morali kamnati, - kazen pa so zdajšnji farizeji, če je bila prešuštnica bogata, zmeraj spremenili v veliko denarno pokoro. Če je bila revna, mlada in lepa, so jo navadno prebičali, potem pa je morala služiti templjarjem; stara in grda pa je bila že po naravi obvarovana pred prešuštvom. Tokratna prešuštnica pa je bila še zelo mlada, toda revna, in si je ob tem prazniku od zelo bogatega tujca hotela zaslužiti dokaj obilno vsoto, da bi se potem laže prebijala. Prešuštnica bi očitno tudi pripadla templju, če ne bi bil navzoč Jaz, in če je ne bi bili templjarji prisiljeni uporabiti za poglavitno sredstvo, da bi Me z njo po njihovem mnenju povsem zanesljivo ujeli.
2 To ubogo prešuštnico so torej najmodrejši farizeji takoj potisnili Predme in s tem v sredo ljudstva, ki Me je seveda z vseh strani tesno obkrožalo. (Jn 8,3)
3 In ko je ženska na smrt preplašena stala pred Menoj, Me je eden izmed zelo modrih farizejev vprašal: »To žensko smo ujeli pri prešuštvovanju. (Jn 8,4) Mojzes nam je v postavi ukazal takšno osebo kamnati, - Mojzesova postava pa je toliko kot Božja postava. In kaj praviš k temu ti?« (Jn 8,5)
4 To so seveda storili le zato, da bi Me tako skušali, da bi se deloma zaradi trde Mojzesove postave in deloma zaradi Mojega govorjenja o velikem usmiljenju Boga Očeta in tudi zaradi Moje njim dobro znane dobrote do grešnikov po njihovem predvidevanju znašel v neizogibni zadregi. Potem bi našli nekaj zoper Mene in bi ljudstvu, kot sem že pripomnil, z velikim, slovesnim pompom lahko oznanili: 'Poglejte velikega sleparja in zapeljevalca ljudstva, ki ga zdaj upravičeno zgrabimo in izročimo pravici!'
5 Toda Jaz jim na vprašanje nisem odgovoril tako hitro, kot so hoteli, ampak sem se sklonil in zapisoval grešničino krivdo v pesek na tleh (Jn 8,6), kajti ob tako velikih praznikih je bilo zmeraj na tleh veliko peska, ker so tempelj pometli šele po končanih praznikih in so pometene smeti potem prodajali raznim praznovernim Judom.
6 Ko pa so farizeji in tempeljski Judje s svojimi vprašanji utihnili, sem se (Jaz) vzravnal in jim rekel: »Res je, da je Mojzes dal takšno postavo, toda tisti, ki so imeli pravico takšno grešnico kamnati, so morali biti brez greha, - tudi to je zapisano! Vsaj tisti, ki je vrgel prvi kamen v grešnico, je moral biti povsem čist in brez greha! Kdor izmed vas je torej brez greha, naj prvi vrže kamen v to grešnico! (Jn 8,7) Božjemu usmiljenju to ne bo škodovalo, ker je Mojzes dal ljudem modre zakone. Kdor jih pozna, pa ne izpolnjuje, se sam obsodi in zapečati svojo smrtno obsodbo.«
7 Nato sem se spet sklonil k tlom in pisal kot prej. (Jn 8,8)
8 Ko pa so slišali te Moje besede, ki jih niso pričakovali in jim je njihova vest govorila: Saj ste vendar sami mnogokratni grešniki in prešuštniki in vse ljudstvo vas pozna kot take!, tedaj od največjega do najmanjšega ni nobeden rekel niti besede več in vsak

je, kolikor hitro je le mogel, zapustil tempelj in izginil ven.
9 Čez nekaj trenutkov ni bilo sredi templja videti več nikogar od farizejev, tempeljskih Judov, levitov, hlapcev in biričev, razen Mene in grešnice, in seveda daleč okrog je stalo ljudstvo in vsi Moji učenci. (Jn 8,9) Ljudstvo se je zadovoljno čudilo, kako sem farizeje z nekaj besedami pognal iz napada v beg.
10 In več jih je glasno reklo: »O, samo en kamen naj bi dvignili, pa bi te stare grešne kozle raztrgali! Kajti grešnik nikoli ne more in ne sme soditi nikogar, sploh pa ne veliko manjšega grešnika od sebe.«
11 Ob tej priložnosti sem se spet vzravnal in nisem videl nikogar od sodnikov v krogu, ampak le ženo, ki naj bi bila kamnana.
12 In Jaz sem jo vprašal: »No, kje so tvoji tožitelji? Te ni mar nihče obsodil?« (Jn 8,10)
13 Rekla je prešuštnica: »Ne, gospod, nihče me ni obsodil, ampak so vsi odšli ven!« (Jn 8,11)
14 Nato sem ji rekel (Jaz): »Torej te tudi Jaz ne obsojam! Toda zdaj pojdi domov in odslej ne greši več! Kajti če boš grešila, se ti bo hudo godilo!« (Jn 8,11)
15 Grešnica se je tedaj zahvalila za izkazano milost, prosila pa Me je, naj ji svetujem, kako bi varno prišla domov; kljub temu se je namreč bala, da bi jo farizejski biriči prestregli in ji storili kaj hudega.
16 Tedaj sem (Jaz) rekel: »Ne boj se jih; še veseli bodo, da jim ne bo treba pred tvoje oči! Pojdi pa zdaj med ljudstvo, to te bo varovalo in te brez težav spravilo domov! Le poglej tja proti tempeljskemu zagrinjalu in videla boš vse tiste, ki so prej stali tu! Zunaj jih je namreč ljudstvo vprašalo, kaj se je zgodilo, da so tako hitro pobegnili iz templja. Sram pa jih je bilo povedati po pravici, zato so se grobo izgovarjati in se pri vratih, ki gledajo proti vzhodu, čisto tiho vrnili nazaj. Toda zdaj le pojdi med ljudstvo, ki veruje Vame in ostala boš nepoškodovana! Jaz bom zdaj ljudstvo še naprej učil in farizeji se bodo takoj spet oglasili in se pririnili do Mene, saj so zdaj toliko bolj jezni Name, ker sem jih osramotil in te rešil iz njihovih krempljev. Toda zdaj le mirno pojdi tja, kamor sem ti naročil, pobožna bodi in ne greši več!«
17 Nato je plaho odšla med ljudstvo in to jo je dobro sprejelo in ji med glasnimi grožnjami proti farizejem vlivalo pogum.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6/197